

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

God belooft een gehoorzame zoon

Adam en Eva waren ongehoorzaam geweest. Nu mochten ze niet meer in het mooie park wonen. Buiten het park was alles niet zo mooi als in dat park. Adam en Eva moesten heel hard werken om koren en groenten te verbouwen. En alles groeide lang niet zo goed als in het park. Er kwam onkruid tussen het koren. Overal groeiden distels, daar prikten zij zich aan. Waarom mochten ze toch niet weer terug? Ze waren vaak moe en hadden verdriet. Dan dachten zij terug aan dat mooie park. Maar God had hen niet in de steek gelaten hoor! Hij zorgde nog steeds goed voor hen. Bijvoorbeeld dat ze kleren hadden, en natuurlijk ook dat ze na dat harde werken te eten hadden.

In het park stonden twee bijzondere bomen. De boom van kennis van goed en kwaad (daarvan mochten ze niet eten) en de levensboom. Nu ze toch gegeten hadden van die verboden boom, mochten ze niet meer eten van de levensboom. Als ze steeds van die boom zouden eten, zouden ze nooit sterven. God had gezegd dat ze zouden sterven, en daarom waren ze uit het mooie park gestuurd. Zo konden ze niet meer bij de levensboom. Ook liet God de levensboom bewaken. Twee engelen met een vlammend zwaard hielden de wacht. Zo konden ze er nooit meer bij.

God beloofde hen ook hele mooie dingen. Zij zouden kinderen krijgen. Die zouden ook weer kinderen krijgen. Eens zou er een bijzonder kind geboren worden. Dat zou nooit ongehoorzaam zijn. Hij zou altijd doen wat God vroeg, ook als Hij groot geworden was. Jullie weten vast wel wie dat is. Ja, de Here Jezus, de Zoon van God. Hij leerde de mensen wat goed en fout is. De Here Jezus is nu in de hemel. Maar Hij heeft beloofd dat Hij op een dag terug komt naar de aarde. Dan zal alles weer goed worden. Iedereen die de Here Jezus liefheeft, en altijd doet wat Hij vraagt, mag dan bij Hem wonen. Maar wat zo fijn is: zij mogen ook allemaal van de levensboom eten. Dan hoeven zij nooit meer te sterven. Adam en Eva wisten dat ook, zij kregen een baby, een jongetje en noemden die baby Kaïn. Na een poos kregen ze nog een jongetje dat ze Abel noemden. Zij hoopten dat Kaïn of Abel de beloofde gehoorzame Zoon zou zijn. Of dat zo was, lezen jullie de volgende keer. N.D.

Het was een mooie, warme zomerdag. Sam en Anne waren met vakantie aan zee. Sam was op een duin geklommen. Mama sliep wat en Papa las de krant. Anne lag lekker in het warme zand en stak haar hand er diep in. Wat raar, nu was het niet warm meer maar koel en nat! Als je diep genoeg ging graven, kwam je water tegen, wist ze van een eerdere vakantie. Ineens zag ze iets glinsteren: een schelp met ribben - een kokkel zeker. Verderop zag ze er nog een paar. "Ik weet wat" dacht ze, "ik ga een schelpenketting maken". Ze stapte over het strand naar de vloedlijn. Daar vond ze er veel meer! Niet alleen kokkels, maar ook kleine tere platschelpen, geel en roze, sommige nog met de twee kleppen, en zwartblauwe mossels. Anne kreeg een nieuw idee: schelpjes maken. Als ze weer thuis was, zou ze iets moois kunnen lijmen en aan mama geven. Toen hoorde zij Sam lachend roepen: "Kijk eens naar mama en papa! Alles wordt nat!" Inderdaad! De vloed was opgekomen en de stoelen stonden al in het water. Anne was net op tijd om hun mand met boterhammen te pakken. Mama en papa schrokken wakker. "Ik heb natte voeten!" zei mama, en papa mopperde dat de krant niet meer te lezen was. Snel pakten ze alles en zochten een veiliger plek,

waar ze hun boterhammen aten. "Ik had beter moeten weten" zei papa eerlijk. "Maar waarom komt het water niet verder dan de vloedlijn?" vroeg Anne toen zij weer thuis waren. Papa pakte zijn Bijbel. "God heeft het zand als een grens gesteld, lieverd", en hij las Jeremia 5 vers 22 (NBV; in de

NBG '51 is het vers 20) voor: "Ik (God) heb met zand de zee aan banden gelegd, haar een vaste grens gesteld. Haar golven donderen, maar tevergeefs, ze bruisen onstuimig, maar worden gestuit (tegegehouden)." Nu begreep zij beter waarom zij zoveel schelpen langs de vloedlijn gevonden had. Maar daarover zei zij niets - en jij weet wel waarom, nietwaar?

C.T.

Wist je dat?

De kalender in Israel

Wie vindt het niet leuk om met Oud en Nieuw een nieuwe kalender op te hangen, vooral als er een mooie plaat op staat? Daarmee is het voor ons heel makkelijk om te zien welke maand of dag van de maand het is. De grote tijdmetr in Israël was de *maan*. De maand begon als de eerste glimp van de wassende maan bij zonsondergang zichtbaar werd. Een 'maanjaar' duurde 354 dagen. Af en toe kwam er een dertiende maand bij, zodat het nieuwe jaar niet steeds vroeger zou beginnen.

Eigenlijk werd het dagelijks leven niet door de kalender, maar door de natuur geregeld. Het jaar werd verdeeld in twee perioden: de droge (april-september) en de natte (oktober-maart); en deze laatste weer in tweeën: de 'vroeg regen' (september-oktober) en de 'late regen'. (Joel 2:23). Wanneer de hele oogst binnen was, was het jaar om. Met het nieuwe werkseizoen begon ook het nieuwe jaar - in de herfst.

Daarnaast bestond er een andere jaartelling. Die, volgens de wet van Mozes, begon in Abib, wanneer het paasfeest gevierd werd (Ex. 12:2). Vijftig dagen na Pasen werd het Pinksterfeest gevierd. Dit feest komt in het Oude Testament met verschillende namen voor: oogstfeest (omdat dit het einde vormde van de tarweoogst); feest van de eerstelingen (omdat op dit feest een offer werd gebracht van de eerste tarwe); en wekenfeest (omdat het zeven weken na het feest van de ongezuurde broden was (eigenlijk 50 dagen, vandaar de Griekse naam Pentecostos = vijftigste). Dit feest was vooral een dankfeest voor de graanoogst.

Wanneer de laatste gewassen en vruchten, zoals druiven en olijven binnengehaald waren, was het de tijd voor het 'feest van de inzameling' of Loofhutten-feest. Dit was het meest vrolijkste feest van alle, waarbij iedereen een week buiten in tenten van takken ging wonen, en God dankte voor zijn zegen op alle oogsten.

J.M.

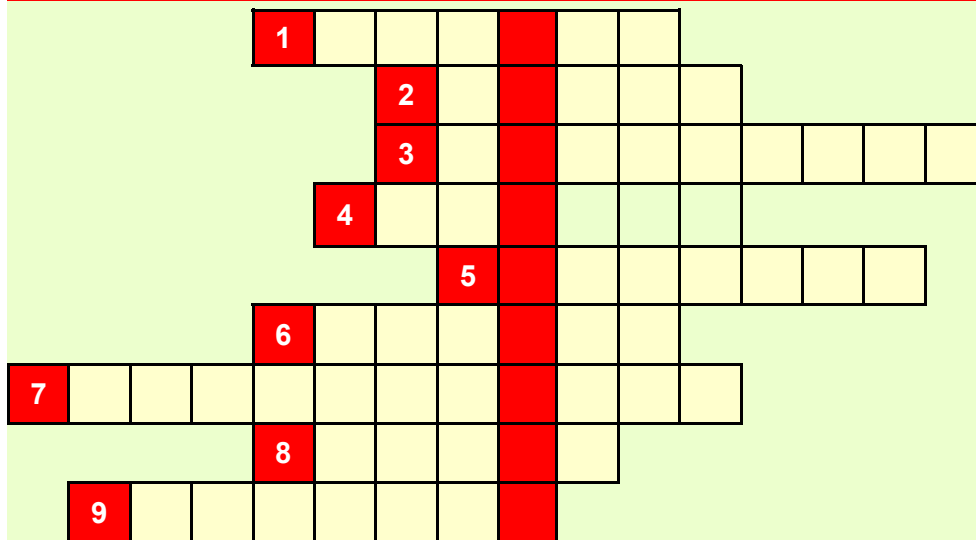

Internet

Als je www.proto5.thinkquest.nl opzoekt en eerst klikt op **alle websites**, dan op **2005**, en dan op **alle inzendingen**, vervolgens op **Thinkquest docent en student**, en ten slotte op **kle0001 de vier elementen**, kun je heel veel informatie vinden over alles wat met water te maken heeft, ook over eb en vloed waar het in het verhaal van Sam en Anne over gaat.

Invulpuzzel bij de zee

Vul de woorden in volgens de beschrijving. Als je het goed hebt gedaan, komt er in grijze vakjes iets te staan dat Schepen nodig hebben om in het donker te weten waar de kust is. Stuur het woord naar onze website, of in een E-mail, of op een kaart naar ons op (zie het adres op het kaart). Je krijgt dan een verrassing toegestuurd! Succes!

1. Schepen deinen op de . . . . . van de zee.
2. De heuvels van zand langs de kust noem je . . . . .
3. Als een schip in nood is komen zij helpen . . . . .
4. Zo heet het zand langs de zee waar je kunt spelen en op kan zonnen . . . . .
5. Een moeilijk woord voor vloedgolf . . . . .
6. Zo heet een groep vissen bij elkaar . . . . .
7. Nederland wordt beschermd tegen overstromingen door de . . . . .
8. Eb en . . . . .
9. Op een warme zomerdag kun je gaan . . . . . in de zee.